

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbp.gov.ua, web: www.dbp.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«12» червня 2023 року

Старший слідчий в ОВС першого відділу Управління з досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених працівниками правоохоронних органів та суддями Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань полковник Державного бюро розслідувань Ковальчук Юрій Олексійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42017081120000094 від 25.10.2017, відповідно до вимог статей 36, 40, 42, 276, 277, 278, КПК України -

ПОВІДОМИВ:

Соломку Антона Олександровича, 18 листопада 1997 року народження, уродженця м. Маріуполь Донецької області, громадянина України, одруженого, раніше судимого, офіційно не працевлаштованого, проживаючого за адресою: вул. Нікуліна, 41, кв. 6, м. Маріуполь Донецької області, -

про те що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушеннях, передбачених ч. 1 ст. 255 (в редакції статті до внесення змін Законом № 671-IX від 04.06.2020), ч. 2 ст. 127, ч. 4 ст. 189 КК України, а саме:

- в участі у злочинній організації та участі у злочинах, вчинюваних такою організацією;

- катуванні, тобто умисному заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом нанесення побоїв, мучення або інших насильницьких дій з метою примусити потерпілого чи іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі, а також з метою залякування чи дискримінації його або інших осіб, вчиненому за попередньою змовою групою осіб;

- вимаганні, тобто вимозі передачі чужого майна або вчинення будь-яких дій майнового характеру з погрозою насильства над потерпілим чи його близькими родичами, вчинене організованою групою, при наступних обставинах.

Положеннями статті 5 Загальної декларації прав людини, статті 3 Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод та статті 7 Міжнародного пакту про громадянські й політичні права, які є частиною міжнародних нормативно-

правових актів, згоду на обов'язковість яких надапо Україною, передбачено, що нікого не може бути піддано катуванню та жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню.

Аналогічні норми щодо заборони катувань, жорстокого чи нелюдського поводження визначені у статті 28 Конституції України як елемент конституційного права особи на повагу до її гідності.

Згідно із статтями 1 та 2 Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання (далі – Конвенція проти катувань) термін "катування" означає будь-яку дію, якою будь-якій особі навмисне заподіюються сильний біль або страждання, фізичне чи моральне, щоб отримати від неї або від третьої особи відомості чи визнання, покарати її за дії, які вчинила вона або третя особа чи у вчиненні яких вона підозрюється, а також залякати чи примусити її або третю особу, чи з будь-якої причини, що ґрунтується на дискримінації будь-якого виду, коли такий біль або страждання заподіюються державними посадовими особами чи іншими особами, які виступають як офіційні, чи з їх підбурювання, чи з їх відома, чи за їх мовчазної згоди.

Жодні виключні обставини, якими б вони не були, стан війни чи загроза війни, внутрішня політична нестабільність чи будь-який інший надзвичайний стан не можуть бути виправданням катувань.

Наказ вищого начальника або державної влади не може служити виправданням катувань.

Як держава-учасник вказаної Конвенції Україна зобов'язана вживати ефективних законодавчих, адміністративних, судових та інших заходів для запобігання актам катувань на будь-якій території під її юрисдикцією.

Досудовим розслідуванням встановлено, що державна установа «Бердянська виправна колонія (№ 77)» (далі - ДУ «Бердянська виправна колонія № 77»), яка діє у складі Державної кримінально-виконавчої служби України, є установою закритого типу та відповідно до діючого законодавства здійснює правозастосовні та правоохоронні функції.

Вказана установа відповідно до наказу Міністерства юстиції України від 15.12.2016 № 3679/55/5 є правонаступником Бердянської виправної колонії управління Державної пенітенціарної служби України в Запорізькій області (№ 77), яка у свою чергу є правонаступником установи «Бердянська виправна колонія управління Державного департаменту з питань виконання покарань у Запорізькій області № 77» згідно із наказом Державної пенітенціарної служби України від 17.04.2012 № 229.

Згідно із положенням про ДУ «Бердянська виправна колонія № 77», затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 27.06.2018 № 2150/5, основним завданням виправної колонії є:

- виконання покарань у виді позбавлення волі на певний строк, довічного позбавлення волі;

- дотримання прав осіб, які тримаються у виправній колонії, вимог нормативно-правових актів щодо виконання і відбування кримінальних покарань, реалізації законних прав та інтересів.

Виправна колонія у своїй діяльності керується Конституцією України, Кримінальним, Кримінальним процесуальним, Кримінально-виконавчим

кодексами України, Законами України «Про попереднє ув'язнення», «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» та іншими нормативно-правовими актами України.

Згідно із ст. 5 Кримінально-виконавчого кодексу України Кримінально-виконавче законодавство, виконання і відбування покарань ґрунтуються на принципах невідворотності виконання і відбування покарань, законності, справедливості, гуманізму, демократизму, рівності засуджених перед законом, поваги до прав і свобод людини, взаємної відповідальності держави і засудженого, диференціації та індивідуалізації виконання покарань, раціонального застосування примусових заходів і стимулювання правослужняної поведінки, поєднання покарання з виправним впливом, участі громадськості в передбачених законом випадках у діяльності органів і установ виконання покарань.

Наказом Міністерства юстиції України від 30.01.2017 № 441/к на посаду начальника ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» з 01.02.2017 призначено Чукіна Максима Володимировича, який до того, починаючи з 31.12.2012 до 01.02.2017, безперервно обіймав посаду начальника Бердянської виправної колонії управління Державної пенітенціарної служби України в Запорізькій області (№ 77) відповідно до наказу Державної пенітенціарної служби України від 31.12.2012 № 1280/с-12.

Окрім того наказом управління Державної пенітенціарної служби України в Запорізькій області від 30.10.2014 № 289 о/с на посаду першого заступника начальника – заступника начальника з нагляду і безпеки, охорони та оперативної роботи Бердянської виправної колонії управління Державної пенітенціарної служби України в Запорізькій області призначено Коротича Максима Валерійовича, яку він займав включно до 07.08.2020 до переведення на посаду начальника відділу по роботі зі слідчими ізоляторами Південно-Східного міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції України.

Надалі відповідно до наказу Міністерства юстиції України від 26.01.2021 № 146к Коротича М.В. призначено на посаду начальника ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», яку він обіймав до 18.03.2021 включно.

Відповідно до п. 9 Положення про ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» начальник виправної колонії серед іншого:

- здійснює керівництво та організовує роботу виправної колонії, персонально відповідає за виконання покладених на виправну колонію завдань і функцій, дотримується штатної та фінансової дисципліни;
- визначає пріоритетні напрямки діяльності виправної колонії, відповідно до своєї компетенції підписує накази виправної колонії, організовує розробку та подає на затвердження до управління план роботи виправної колонії, розглядає та затверджує плани роботи її структурних підрозділів;
- розподіляє функції і повноваження своїх заступників та начальників структурних підрозділів виправної колонії;
- організовує і контролює проведення у виправній колонії заходів, спрямованих на виконання вимог нормативно-правових актів щодо порядку та умов тримання засуджених;
- організовує і здійснює оперативно-розшукову діяльність у виправній колонії з метою забезпечення безпеки засуджених, персоналу колонії та інших осіб; попередження і виявлення злочинів, вчинених у колонії, а також порушення

встановленого порядку відбування покарань; виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню злочинів та інших правопорушень;

- контролює ефективне застосування сил та засобів, що залучаються для охорони та нагляду за засудженими, які тримаються у виправній колонії; особисто ставить конкретні завдання персоналу відділу нагляду і безпеки та відділу охорони;

- організовує та здійснює перевірки діяльності персоналу виправної колонії; вимагає належного виконання своїх функціональних обов'язків, дотримання службової дисципліни та законності, вживає заходів реагування тощо.

Згідно із посадовою інструкцією першого заступника начальника установи – заступника начальника установи з нагляду і безпеки, охорони та оперативної роботи ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», затвердженої начальником установи 03.08.2017, перший заступник начальника установи відповідає за ефективність нагляду за засудженими, їх надійну ізоляцію, здійснення заходів щодо запобігання та попередження втеч і інших злочинів, порушення режиму відбування покарання, виявлення каналів надходження до об'єктів установ заборонених предметів, організацію виховної роботи та підтримання службової дисципліни.

Перший заступник начальника установи несе відповідальність за неякісне або несвоєчасне виконання посадових завдань та обов'язків, бездіяльність або невикористання наданих йому прав, порушення норм етики поведінки службовця та обмежень, пов'язаних з прийняттям на державну службу.

Усвідомлюючи, що для реалізації своїх злочинних намірів та прикриття злочинної діяльності необхідно розробити і запровадити відповідну схему та алгоритм послідовних дій, вчинення яких одноособово є неможливих, Чукін М.В. вирішив залучити до таких протиправних дій інших співробітників ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Використовуючи свої владні повноваження, авторитет займаної посади та особисті відносини із підлеглими, Чукін М.В. повідомив про свої злочинні наміри першого заступника начальника установи – заступника начальника з нагляду і безпеки та оперативної роботи ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Коротича Максима Валерійовича, який із власних інтересів особистого збагачення погодився на його пропозицію та надалі спільно із Чукіним М.В. розробив плани вчинення протиправних дій.

Зокрема, за розробленим Чукіним М.В. та Коротичем М.В. спільним планом у межах ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» під їх керівництвом необхідно утворити стійке об'єднання із числа довірених працівників установи, які будуть безпосередньо виконувати поставлені завдання та реалізовувати злочинні плани.

Таким чином Чукіним М.В. і Коротичем М.В. протягом 2016 року до складу такого злочинного об'єднання залучено начальника оперативного відділу Глучиша Василя Володимировича, оперуповноважених оперативного відділу Попова Олександра Володимировича, Головацького Юрія Миколайовича, Цуркана Сергія Михайловича та інших невстановлених на теперішній час осіб із числа співробітників ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Кожен із вищевказаних осіб з власних мотивів, а також під керівним впливом Чукіна М.В. та Коротича М.В., погодилися на участь у злочинній організації, після чого її керівництвом всім учасникам доведено загальну мету розробленого плану на особисте збагачення та відведено ролі на виконання конкретних завдань.

Таким чином Чукіним М.В. і Коротичем М.В. протягом 2016 року для вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів на території ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» з метою отримання неправомірної вигоди в цілях особистого збагачення була створена злочинна організація, яка характеризувалась наступним чином:

- попередньою зорганізованістю в спільне об'єднання для вчинення злочинів;
- чіткою ієрархією;
- стабільністю і згуртованістю свого складу;
- розробкою та узгодженням планів та методів вчинення злочинів, пов'язаних із катуванням засуджених та вимаганням у них і їх родичів грошових коштів;
- об'єднаністю злочинів єдиним планом з розподілом функції кожного із учасників групи, спрямованих на досягнення єдиної злочинної мети;
- обізнаністю усіх учасників групи з планом злочинних дій;
- наявністю загальноновизнаних правил поведінки;
- домовленістю та готовністю до вчинення злочинів всіма членами злочинної організації у будь-який час;
- розподілом грошових коштів, отриманих від злочинної діяльності між всіма її учасниками;
- приховування наслідків вчинених протиправних дій та не притягнення учасників організації до кримінальної відповідальності за вчинені злочини.

Зокрема відповідно до розподілу ролей між учасниками створеної злочинної організації кожен з них виконував наступні ролі та завдання, а саме:

Чукін М.В., який виконував роль та функції організатора і керівника злочинної організації:

- здійснював загальне керівництво та координацію діями всіх учасників злочинної організації;
- спільно з іншими учасниками організації розробляв плани вчинення злочинів, координував їх дії під час вчинення кримінальних правопорушень;
- розподіляв ролі між усіма учасниками злочинної організації;
- встановлював визнані всіма учасниками правила поведінки та конспірації в організації та забезпечував їх дотримання;
- контролював і розподіляв грошові кошти, які отримувались від вчинення протиправної діяльності, між учасниками організації;
- здійснював підбір виконавців злочинів;
- призначав старшими днювальним та днювальними осіб із числа засуджених, які погодилися співпрацювати з адміністрацією ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» та стати учасником злочинної організації, виконуючи вказівки її керівників;
- забезпечував приховування наслідків вчинених протиправних дій та не притягнення учасників організації до кримінальної відповідальності за вчинені злочини;

Коротич М.В., який виконував роль та функції організатора і керівника злочинної організації:

- здійснював загальне керівництво та координацію діями всіх учасників злочинної організації, виконуючи при цьому вказівки Чукіна М.В.;
- спільно з іншими учасниками організації розробляв плани вчинення злочинів, координував їх дії під час вчинення кримінальних правопорушень;
- розподіляв ролі між усіма учасниками злочинної організації;

- встановлював визнані всіма учасниками правила поведінки та конспірації в організації та забезпечував їх дотримання;
- здійснював збір грошових коштів, які отримувались від вчинення протиправної діяльності, між учасниками організації;
- одержував свою частку неправомірної вигоди від протиправної діяльності;
- здійснював підбір виконавців злочинів;
- призначав старшими днювальним та днювальними осіб із числа засуджених, які погодилися співпрацювати з адміністрацією ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» та стати учасником злочинної організації, виконуючи вказівки її керівників;
- особисто контролював діяльність старших днювальних та днювальних, призначених із числа засуджених,
- забезпечував приховування наслідків вчинених протиправних дій та не притягнення учасників організації до кримінальної відповідальності за вчинені злочини,

Глушич В.В., Попов О.В., Цуркан С.М., Головацький Ю.М. як учасники злочинної організації виконували роль та функції виконавців вчиняли наступне:

- застосовуючи фізичне і психологічне насильство, здійснювали вплив на засуджених осіб, які прибували для відбування покарання до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», з метою зломлення їх волі та примусу беззаперечно виконувати вказівки адміністрації колонії, у тому числі явно протиправного характеру;
- застосовували до засуджених осіб заходи фізичного впливу, що принижують честь та гідність особи, виявляючи при цьому осіб, що під страхом отримання тілесних ушкоджень погоджувалися співпрацювати із адміністрацією установи;
- здійснювали підбір виконавців злочинів;
- забезпечували старших днювальних та днювальних засобами телефонного зв'язку, які використовувалися ними при вчиненні злочинних дій, спрямованих на вимагання коштів в інших засуджених та їх родичів;
- одержував свою частку неправомірної вигоди від протиправної діяльності;
- забезпечували приховування наслідків вчинених протиправних дій та не притягнення учасників організації до кримінальної відповідальності за вчинені злочини.

За загальним планом отримання неправомірної вигоди здійснювалося наступним чином.

На першочерговому етапі реалізації злочинного плану оперативні працівники установи Глушич В.В., Попов О.В., Цуркан С.М., Головацький Ю.М. та інші невстановлені особи, виконуючи свої функції учасників злочинної організації, проводили приймання засуджених осіб, які прибули до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», та, виходячи за межі наданих їм повноважень, застосовували до них надмірну фізичну силу або дії психологічного тиску з метою зломлення їх волі та примусу надалі беззаперечно виконувати всі вказівки адміністрації установи.

Так, під час приймання засуджених із спеціалізованого автотранспорту, яким останні були доставлені на територію ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» для подальшого відбування покарання, оперативні працівники цієї установи до кожного із засуджених застосовували фізичну силу, наносячи їм удари руками, ногами, гумовими кийками у різні частини тіла, що також супроводжувалося образливими та принижуючими висловлюваннями.

Після цього оперативні працівники до кожного із засуджених, застосовуючи больові прийоми із заломлення рук за спину, відводили в сторону від загального місця збору, де пропонували взяти до рук віника і підмести підлогу. За прийнятими у кримінальній субкультурі серед засуджених осіб неформальними правилами та звичаями засуджені не повинні співпрацювати із структурами будь-якої влади, а засуджений, який погодився підмити підлогу, таким чином виявляє свою згоду на співпрацю із адміністрацією колонії.

Знаючи про ці злочинні звичаї, оперативні працівники ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», застосовуючи фізичне насильство, змушували засуджених виконувати їх вимоги, а саме декілька разів підмести підлогу врученим віником, щоб надалі шантажувати цих засуджених, погрожуючи розповсюдженням інформації про їх співпрацю із адміністрацією установи.

До засуджених, які добровільно відмовлялися виконати такі вимоги, Глушич В.В., Попов О.В., Цуркан С.М., Головацький Ю.М. та інші оперативні працівники застосовували різноманітні види катувань, як зокрема нанесення ударів руками та ногами в різні частини тіла, нанесення ударів гумовими кийками, руками і ногами по тілу засудженого, замотаного в матрац, больове викручування рук за спиною, доведення до стану удушення шляхом затискання обличчя особи в мокрій матрац, тощо. Не витримуючи фізичної болі під час застосування такого різновиду катувань або під страхом їх застосування, засуджені особи погоджувалися виконувати вимоги адміністрації колонії.

Окрім того, після проведення відповідних процедур приймання засуджених, оперативні працівники за допомогою старших днювальних та днювальних, для психологічного тиску та збільшення ефекту пригнічення волі особи застосовували до засуджених принизливі процедури. За вказівкою одного із оперативних працівників засуджений мав ганчіркою помити унітаз у приміщенні вбиральні. Весь цей процес миття унітазу оперативний працівник знімав на відеокамеру, погрожуючи розповсюдити відзняте відео через мережу Інтернет та серед інших засуджених, усвідомлюючи, що за злочинними звичаями такий засуджений буде віднесений до однієї із найнижчих каст кримінальної субкультури, що може вплинути на спосіб та умови відбування ним покарання у цій чи іншій колонії.

Засуджені, які відмовлялися виконати такі дії, піддавалися вищевказаним аналогічним видам катувань і, не витримуючи їх проведення, змушені були виконати вказівку щодо миття унітазу.

Всі вищеописані протиправні дії як фізичних, так і психологічних видів катувань були застосовані оперативними працівниками ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» до засуджених з метою послабити або взагалі придушити волю людини, змусити її через відчуття постійного страху застосування фізичного насильства або психологічного приниження беззаперечно виконувати будь-які вказівки як працівників адміністрації установи, так і засуджених, призначених старшим днювальним та днювальними окремими відділень установи.

Надалі засуджені, які прибули для відбування покарання до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», поміщувалися до дільниці карантину і розподілу, на якому перебували строком не менше 14 днів, а потім переводилися до конкретно визначеного Чукіним М.В. або Коротичем М.В. відділення.

На цій стадії злочинного плану Чукіна М.В. і Коротича М.В., який виконували всі учасники злочинної організації, залучалися інші відібрані особисто

Коротичем М.В. засуджені, які погодилися співпрацювати із адміністрацією колонії та відповідними наказами керівника установи були призначені старшими днювальними або днювальними. Пройшовши вищеописану процедуру приймання із застосуванням видів катувань та психологічного насильства, під страхом застосування фізичних покарань, такі засуджені погоджувалися стати учасниками злочинної організації. За вказівкою Чукіна М.В. і Коротича М.В. старші днювальні і днювальні щоденно, систематично застосовували до інших засуджених різні види фізичних та психологічних катувань.

Зокрема, за вказівкою особисто Коротича М.В., старші днювальні і днювальні до інших засуджених застосовували, окрім загальних ударів руками і ногами в різні частини тіла, витончені види катувань, що супроводжувалися сильним больовим синдромом та як правило не залишали видимих тілесних ушкоджень. До таких видів катувань, запропонованих Коротичем М.В., відносилися нанесення ударів пластиковою або дерев'яною палицею по стопах, внаслідок чого подальше ходіння особи було болісним та ускладненим, нанесення ударів кулаком в область хребців шиї, від яких потерпіла особа на мить втрачала координацію або взагалі свідомість (так звана «черепеха»), болісне викручування рук за спиною, що супроводжувалося укладеним процесом дихання (так звана «ластівка» або «заплив»), нанесення численних ударів палицею по сідничній області, відбивання фаланги пальців рук пластиковою або дерев'яною палицею, занесення під нігті грибкових інфекцій забрудненою швейною голкою, зв'язування або іммобілізація особи на тривалий час, довготривале стояння в одному положенні протягом декількох годин, присідання понад 500 і більше раз, безпідставне миття підлоги протягом цілого світлового дня та інші.

На будь-які скарги засуджених щодо застосування старшими днювальним або днювальними вищевказаних видів катувань адміністрація ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» не реагувала, приховуючи факти вчинення злочинів на території установи та забезпечуючи ухилення від відповідальності винних осіб, а начальник медичної частини Ванін І.Б., виконуючи вказівку Чукіна М.В., умисно не фіксував факти спричинення тілесних ушкоджень засудженим у відповідних медичних документах, тим самим сприяючи приховуванню тяжких та особливо тяжких злочинів.

Зламавши або послабивши такими катуваннями волю особи, днювальні та старші днювальні в рішучій формі пропонували їй за певну грошову суму уникнути катувань. Після того як засуджений погоджувався на їх вимоги, старші днювальні та днювальні надавали йому можливість, використовуючи надані оперативними працівниками заборонені у колонії мобільні телефони, зателефонувати своїм рідним та попросити перерахувати на конкретно визначені банківські картки необхідну суму грошових коштів або здійснювати таке перерахування щомісячно. Щомісячну суму грошових коштів, яку таким чином повинні вимагати днювальні від інших засуджених, визначав особисто Коротич М.В., який щоденно контролював старших днювальних і надавав їм вказівки на вчинення тих чи інших насильницьких дій.

Банківські картки, на які надходили кошти, належали як правило рідним днювальних і старших днювальних, які надалі, не будучи обізнані із їх злочинними намірами та злочинним походженням грошей, знімали ці кошти та готівкою передавали у посилках до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Для вчинення вищеописаних злочинних дій Чукін М.В. і Коротич М.В. протягом різного періоду часу у 2016-2020 роках залучили як учасників злочинної організації засуджених Косинського Олександра Миколайовича – старшого днювального відділення № 1, Подосетника Віталія Анатолійовича – старшого днювального відділення № 2, Соломку Антона Олександровича – старшого днювального відділення № 3, Мікусевица Євгенія Михайловича – старшого днювального відділення № 4, Красільнікова Віктора Євгеновича та Самілу Валерія Вікторовича – старших днювальних дільниці карантину і розподілу. Всі вищевказані засуджені надали згоду на участь у злочинній організації і умисно за вказівкою її керівників Чукіна М.В. та Коротича М.В. вчиняли злочинні дії щодо інших засуджених, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, які вони здійснювали для досягнення корисливих інтересів інших учасників злочинної організації.

Так, надавши свою згоду на участь у злочинній організації Косинський О.М., Подосетник В.А., Соломка А.О., Красільніков В.Є., Саміло В.В. та Мікусевиц Є.М., відповідно до відведених їм ролей виконавців злочинних дій, виконували наступне:

- визнавали і дотримувалися визначених керівництвом злочинної організації правил поведінки її учасників та забезпечували їх дотримання іншими учасниками злочинної організації, на яких вони мали вплив;

- виконували вказівки керівників злочинної організації Чукіна М.В. і Коротича М.В., спрямовані на реалізацію злочинного плану та досягнення його мети;

- за попередньою згодою із іншими учасниками злочинної організації застосовували фізичне і психологічне насильство, здійснювали вплив на засуджених осіб, які прибували для відбування покарання до ДУ «Бердянська вишрана колонія № 77», з метою зломлення їх волі та примусу беззаперечно виконувати вказівки адміністрації колонії, старших днювальних і днювальних, у тому числі явно протиправного характеру;

- одноособово або за участі інших учасників злочинної організації застосовували до засуджених осіб різного роду види катувань шляхом умисного заподіяння фізичного болю, фізичного та морального страждання під час нанесення побоїв, мучення та інших насильницьких дій, що принижують честь та гідність особи, маючи на меті зламати їх волю та змусити підкоритися протиправним вимогам;

- здійснювали підбір виконавців злочинів, кандидатури яких повідомляли керівникам злочинної організації Чукіну М.В. і Коротичу М.В.;

- використовуючи засоби телефонного зв'язку вимагали грошові кошти та інші матеріальні цінності в інших засуджених та їх родичів, погрожуючи застосуванням до засуджених насильства, небезпечного для життя та здоров'я особи;

- отримували у посилках готівкові кошти, які передавали службовим особам адміністрації установи;

- забезпечували приховування наслідків вчинених протиправних дій та не притягнення учасників організації до кримінальної відповідальності за вчинені злочини, виконуючи для цього необхідні вказівки керівництва злочинної організації, у тому числі шляхом надання завідомо неправдивих показань свідка під час досудового розслідування у кримінальних провадженнях.

Дотримуючись загального злочинного плану, розробленого керівниками злочинної організації для досягнення мети особистого збагачення, діючи під безпосереднім керівництвом і контролем Коротича М.В. засуджені Косинський О.М., Подосетник В.А., Соломка А.О., Красільников В.Є., Саміло В.В. та Мікусевиц Є.М. виконували відведені їм функції учасника злочинної організації щодо вимагання та збору грошових коштів із інших засуджених.

Так, з цією метою Косинський О.М. зв'язався із своєю бабусею Антоненко Світланою Василівною та надав їй вказівку завести банківську картку, на яку будуть надходити грошові кошти від осіб, які бажають підтримати засуджених, що відбувають покарання у ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Виконуючи цю вказівку Косинського О.М. та не будучи обізнаною про його злочинні наміри, Антоненко С.В. повідомила йому номер своєї банківської картки 5168 7573 0454 9464, відкритої в АТ КБ «ПриватБанк».

Надалі виконуючи команди Косинського О.М., Антоненко С.В. акумулювала на своєму банківському рахунку грошові кошти, що надходили від невідомих їй осіб, повідомляла про це Косинському О.М. шляхом смс-повідомлень або під час телефонних розмов та отримувала від нього вказівки щодо розпорядження цими коштами. Зокрема, певна частина цих коштів використовувалася на поповнення рахунків номерів мобільних телефонів, перерахування коштів визначеним Косинським О.М. особам, тощо. Іншу частину грошових коштів Антоненко С.В. за вказівкою Косинського О.М. знімала в банкоматах готівкою та пересилала їх в посилках для нього до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

У свою чергу, виконуючи вказівку Коротича М.В., Мікусевиц Є.В. зв'язався із своєю сестрою Самофаловою Оленою Михайлівною та надав їй вказівку завести банківську картку, на яку будуть надходити грошові кошти від осіб, які бажають підтримати засуджених, що відбувають покарання у ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Виконуючи цю вказівку Мікусевича Є.М. та не будучи обізнаною про його злочинні наміри, Самофалова О.М. повідомила йому номер своєї банківської картки 5168 7573 8621 4417, відкритої в АТ КБ «ПриватБанк».

Надалі виконуючи команди Мікусевича Є.М., Самофалова О.М. акумулювала на своєму банківському рахунку грошові кошти, що надходили від невідомих їй осіб, повідомляла про це Мікусевичу Є.М. шляхом смс-повідомлень або під час телефонних розмов та отримувала від нього вказівки щодо розпорядження цими коштами. Зокрема, певна частина цих коштів використовувалася на поповнення рахунків номерів мобільних телефонів, перерахування коштів визначеним Мікусевичем Є.М. особам, тощо. Іншу частину грошових коштів Самофалова О.М. за вказівкою Мікусевича О.М. знімала в банкоматах готівкою та пересилала їх в посилках для нього до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Засуджений Соломка А.О., зв'язався із своєю дружиною Соломкою Мариною Едуардівною, батьком Соломкою Олександром Івановичем і близьким родичем Зброй Олександром Олександровичем та надав їм вказівку завести банківські картки, на які будуть надходити грошові кошти від осіб, які бажають підтримати засуджених, що відбувають покарання у ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Виконуючи цю вказівку Соломки А.О. та не будучи обізнаними про його злочинні наміри, Соломка М.Є. повідомила йому номер своєї банківської картки 4149 4978 6888 2897, відкритої в АТ КБ «ПриватБанк», Соломко О.І. повідомив

номер своєї банківської картки 5168 7422 1244 2945, відкритої в АТ КБ «ПриватБанк», а Зброй О.О. повідомив номер своєї банківської картки 5168 7427 2313 2142, відкритої в АТ КБ «ПриватБанк».

Надалі виконуючи команди Соломки А.О., Соломка М.Е., Соломка О.І. та Зброй О.О. акумулювали на своїх банківських рахунках грошові кошти, що надходили від невідомих їй осіб, повідомляли про це Соломці А.О. шляхом смс-повідомлень або під час телефонних розмов та отримували від нього вказівки щодо розпорядження цими коштами. Зокрема, певна частина цих коштів використовувалася на поповнення рахунків номерів мобільних телефонів, перерахування коштів визначеним Соломкою А.О. особам, тощо. Іншу частину грошових коштів Соломка М.Е. та Соломка О.І. за вказівкою Соломки А.О. знімали в банкоматах готівкою та пересилали їх в посилках для нього до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77».

Після цього за вищеописаним алгоритмом дій Косинський О.М., Подосетник В.А., Соломка А.О., Красільников В.Є., Саміло В.В. та Мікусевиц С.М., виконуючи свою роль учасника злочинної організації, діяли під час вимагання грошових коштів у засуджених, які відбували покарання у ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», та отримання цих коштів від їх рідних та близьких осіб.

Готівкові кошти, що надходили в посилках для вказаних осіб до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», отримували засуджені, які були призначені особистими днювальними Коротича М.В., та передавали їх останньому.

Надалі Чукін М.В. і Коротич М.В. щомісячно розподіляли отримані готівкові грошові кошти між собою та учасниками злочинної організації, окрім засуджених, залучених для вчинення катувань і вимагання.

У період з січня 2018 року по січень 2020 року учасники злочинної організації, діючи під керівництвом Чукіна М.В. і Коротича М.В., застосували вищезазначені катування та вчинили вимагання грошових коштів відповідно до злочинного плану стосовно засуджених Кметя Дениса В'ячеславовича, Кільпи Віталія Вікторовича, Беляка Юрія Вікторовича, Макарова Павла Григоровича, Бенке Карла Карловича, Монолатія Артура Сергійовича, Білоуса Євгена Сергійовича, Советова Дениса Олеговича, Фадеева Юліана Борисовича, Юшкова Євгена Миколайовича, Давояна Альберта Кареновича, Яковенка Артура Леонідовича, Підложнюка Сергія Вікторовича, Іванова Едуарда Васильовича.

Таким чином, створена та керована Чукіним М.В. і Коротичем М.В. злочинна організація шляхом вчинення тяжких і особливо тяжких злочинів, якими є численні факти катувань, вчинені повторно та за попередньою змовою групою осіб, і вимагання, поєднані із застосуванням насильства, небезпечного для життя чи здоров'я, досягала загальної мети – отримання неправомірної вигоди для особистого збагачення. Одночасно завдяки розробленим їй учасниками заходам злочинна організація забезпечувала себе від викриття і діяла з протягом 2016-2020 років на території ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області та припинила своє функціонування після звільнення із керівних посад Чукіна М.В. і Коротича М.В.

Таким чином, Соломка Антон Олександрович своїми умисними діями, які виразилися в участі у злочинній організації, вчинив кримінальне

правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 255 КК України (в редакції статті до внесення змін Законом № 671-IX від 04.06.2020).

Окрім того, будучи активними учасниками злочинної організації, здійснюючи у ній відведені функції виконавців протиправних дій та виконуючи поставлені їй керівниками Чукіним М.В. і Коротичем М.В. завдання щодо катування засуджених і вимагання у них грошових коштів, Соломка А.О., який згідно із наказом начальника ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» виконував обов'язки днювального дільниці карантину і розподілу цієї установи виконання покарань, неодноразово здійснив протиправні дії, спрямовані проти життя та здоров'я засудженого Яковенка А.Л.

Так, 09.12.2018 до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, для подальшого відбування покарання прибув засуджений Яковенко Артур Леонідович.

Пройшовши вищеописану процедуру приймання до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» від інших учасників злочинної організації із числа службових осіб цієї установи, Яковенко А.Л. був направлений до дільниці карантину та розподілу для проходження 14-денного карантинного терміну.

Надалі у період часу із 09.12.2018 по 26.12.2018, старший днювальний дільниці карантину і розподілу Саміло В.В. та днювальний Соломка А.О., у будівлі цієї дільниці, розташованої на території ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, щоденно застосовував до Яковенка А.Л. наступні види катувань, спрямовані на заподіяння йому сильного фізичного болю, фізичних і моральних страждань, з метою зламати його волю і примусити беззаперечно виконувати вказівки протиправного характеру.

Зокрема, 09.12.2018 Саміло В.В. спільно із іншим засудженим Соломкою А.О. в окремій кімнаті будівлі цієї дільниці нанесли засудженому Яковенку А.Л. від 10 до 15 ударів руками в різні частини тіла, для того, щоб пояснити останньому до якої саме установи відбування покарань він потрапив та змусити під страхом застосування фізичного насильства в майбутньому беззаперечно виконувати всі їх вказівки.

Бажаючи зламати волю засуджених, пригнітити їх честь і гідність, а також підкорити своїй волі, Саміло В.В. застосовував процеси публічного побиття присутніх на дільниці карантину і розподілу засуджених, серед яких був також Яковенко А.Л.

Зокрема, разом із іншими засудженими Яковенко А.Л. за вказівкою Саміла В.В. майже щоденно з 09.12.2018 по 26.12.2018 вишикувалися в шеренгу в коридорі будівлі дільниці для виконання команд останнього. Надавши команду виставити руки перед собою долонями донизу, Саміло В.В. проходив вздовж шеренги засуджених та завдавав кожному з них, у тому числі Яковенку А.Л., 3-4 удари пластиковою трубою по пальцях рук. Надалі Саміло В.В. надавав команду повернути руки долонями вгору, після чого проходячи вздовж шеренги засуджених, завдавав кожному з них, у тому числі Яковенку А.Л., 3-4 удари пластиковою трубою по пальцях рук. Окрім цього Саміло В.В. пластиковою трубою завдавав до 5 ударів засудженим, у тому числі Яковенку А.Л., по вухах. При цьому, маючи на меті шляхом колективного публічного побиття, принизити

волю всіх присутніх засуджених, Саміло В.В. забороняв ухилятися від ударів, погрожуючи застосуванням більш тяжчих катувань, змушуючи їх свідомо терпіти фізичний біль і моральні страждання.

Окрім цього за вказівкою Саміла В.В. засудженому Яковенку А.Л. заборонялося розмовляти з іншими засудженими, виходити до туалету протягом тривалого періоду часу, сидати, пити воду, вільно розпоряджатися своїми особистими речами, що також завдавало йому особистих моральних страждань. За найменші порушення цих вимог Саміло В.В. відразу завдавав декілька ударів руками або ногами різні частини тіла, у тому числі голову.

Надалі Саміло В.В. переходив до індивідуального спілкування із кожним засудженим в окремій кімнаті дільниці карантину і розподілу, під час якого також застосовував окремі види катувань і торгур.

Так, у період з 09.12.2018 по 26.12.2018 (більш точна дата не встановлена), Саміло В.В. у приміщенні будівлі ангару на території промислової зони ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» надав вказівку Яковенку А.Л. зняти взуття і лягти на підлогу обличчям до низу, зігнувши ноги в колінах так, щоб ступні були зверху. За допомогою Соломки А.О. та інших засуджених, які тримали Яковенка А.Л. нерухомо у такому положенні, Саміло В.В. наніс останньому не менше 15 ударів дерев'яною палицею (держак від лопати) по кожній із п'ят, завдавши таким чином сильного фізичного болю. Того ж дня у приміщенні зазначеної будівлі Саміло В.В. спільно із Соломкою А.О. застосовував до Яковенка А.Л. вказану процедуру побиття ще двічі, нібито як покарання за погану роботу.

Окрім того, у вказаний період часу, перебуваючи у будівлі дільниці карантину і розподілу, Саміло В.В., погрожуючи побиттям, змусив Яковенка А.Л. присідати 3 500 разів. Виконання цієї вправи у такій значній кількості завдавало сильного фізичного болю та виснаження.

Також у період з 09.12.2018 по 26.12.2018 (більш точна дата не встановлена), перебуваючи у будівлі дільниці карантину і розподілу, Саміло В.В., погрожуючи побиттям, 3 дні поспіль змусив Яковенка А.Л. нерухомо стояти в коридорі будівлі протягом світлового дня, а після відбою, не даючи останньому спати, під наглядом нічного днювального стояти протягом ночі в кутку спальної кімнати на колінах. Така процедура катування, пов'язана із позбавленням сну, призвела до фізичного виснаження Яковенка А.Л., який на четверту добу катувань заснув, стоячи під стінкою у коридорі. Побачивши це, Саміло В.В. наніс Яковенку А.Л. не менше 20 ударів руками та ногами в різні частини тіла, завдаючи сильного фізичного болю.

Після цього у період з 09.12.2018 по 26.12.2018 (більш точна дата не встановлена), перебуваючи у будівлі дільниці карантину і розподілу, Саміло В.В. спільно із Соломкою А.О., бажаючи познущатися над Яковенком А.Л. і принизити його честь та гідність, спльовували на підлогу слизові виділення з носа та рота і змушували Яковенка А.Л. їх злизати. Останній відмовився виконувати таку вимогу, за що Саміло В.В. і Соломка А.О. спільно нанесли не менше 25 ударів руками та ногами в різні частини тіла Яковенка А.Л., після чого силоміць змусили його виконати їх вимогу – злизати із підлоги їх слизові виділення.

Всі вищевказані види катувань, які завдавали сильного фізичного болю, фізичних та моральних страждань, Саміло В.В. та Соломка А.О., діючи за прямою вказівкою керівників злочинної організації Чукіна М.В. і Коротича М.В.,

застосовували стосовно засудженого Яковенка А.Л. з метою зламати його волю та змусити беззаперечно виконувати вказівки як адміністрації установи, так і його особисті.

Таким чином, Соломка Антон Олександрович своїми умисними діями, які виразилися в умисному заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом нанесення побоїв, мучення або інших насильницьких дій з метою примусити потерпілого чи іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі, а також з метою залякування чи дискримінації його або інших осіб, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 127 КК України.

Окрім того, дотримуючись загального злочинного плану, розробленого керівниками злочинної організації Чукіним М.В. і Коротичем М.В., для досягнення мети особистого збагачення останніх, діючи за попередньою згодою із іншими учасниками злочинної організації, зокрема Мікусевичем С.М. та Косинським О.М., кожен з яких виконував свою роль, Саміло В.В. спільно із іншим учасником злочинної організації засудженим Соломкою А.О., попередньо застосувавши фізичне насильство до засудженого Яковенка А.Л. та пригнітивши його волю, приблизно 12.12.2018 наказав останньому зателефонувати своїм рідним та попросити їх здійснити банківський переказ грошових коштів загальною сумою 8 000 гривень, погрожуючи при цьому подальшим застосуванням насильства. У разі передачі вказаної суми грошових коштів рідними Яковенка А.Л., Саміло В.В. обіцяв припинити застосовувати щодо нього фізичне насильство в майбутньому.

Не бажаючи негативних наслідків для себе, Яковенко А.Л. погодився виконати вимогу Саміла В.В. та вказав, що потрібно зателефонувати його матері Яковенко В.П.

Попередньо провівши інструктаж як саме потрібно спілкуватися із рідними та заборонивши вести розмови про катування і тортури, Соломка А.О. у присутності та під контролем Саміла В.В., перебуваючи у будівлі дільниці карантину і розподілу на території ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, особисто набрав на мобільному телефоні, у якому був встановлена картка оператора мобільного зв'язку із номером 073-054-26-81, продиктований Яковенком А.Л. номер мобільного телефону його матері Яковенко В.П. – 098-274-26-39. Надалі Соломка А.О. під його контролем через гучномовець надав можливість Яковенку А.Л. поспілкуватися із своєю матір'ю Яковенко В.П. і у процесі розмови повідомити їй, що йому потрібно грошові кошти в сумі 8 000 гривень нібито для влаштування в умовах колонії на нормальну роботу. Вказану суму грошових коштів Яковенко В.П. має вислати на номер банківської картки, який надійде їй у смс-повідомленні.

Після цього Саміло В.В. із номеру мобільного телефону 073-054-26-81 надіслав на номер мобільного телефону 098-274-26-39, яким користувалася Яковенко В.П., смс-повідомлення, у тексті якого було зазначено номер банківської картки 5168 7573 8621 4417. Вказана банківська картка належить Самофаловій Олені Михайлівні, яка є рідною сестрою іншого учасника злочинної організації Мікусевича С.М., який був задалегідь обізнаний із злочинними намірами Саміла В.В. і також виконував свою роль в злочинній організації.

Виконуючи прохання сина, Яковенко В.П. 16.12.2018 та 18.12.2018 через термінал самообслуговування «ПриватБанку» перерахувала на банківську картку номер 5168 7573 8621 4417, належну Самофаловій О.М., особисті грошові кошти в сумі 3 000 гривень та 2 200 гривень відповідно, а всього 5 200 гривень.

Надалі виконуючи свою роль та відведені функції, спрямовані на збір отриманих шляхом вимагання грошових коштів, інший учасник злочинної організації засуджений Мікусевиц Є.М. по телефону зв'язався із своєю сестрою Самофаловою О.М. і надав їй вказівку використати частину коштів на поповнення рахунку номерів мобільних телефонів, якими користувалися учасник злочинної організації, а також зняти частину коштів готівкою і надіслати їх у посилці для засудженого Мікусевица Є.М. до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області. Вказані готівкові кошти невстановлені особи із числа засуджених, які виконували функції особистих днювальних першого заступника начальника ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Коротича М.В., забрали із посилки на ім'я Мікусевица Є.М. і передали їх особисто Коротичу М.В., який розподілив їх із Чукіним М.В. та учасниками злочинної організації.

Таким чином, Соломка Антон Олександрович своїми умисними діями, які виразилися у вимаганні, тобто вимозі передачі чужого майна з погрозою насильства над потерпілим чи його близькими родичами, вчиненому організованою групою, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 4 ст. 189 КК України.

Окрім того, будучи активними учасниками злочинної організації, здійснюючи у ній відведені функції виконавців протиправних дій та виконуючи поставлені їй керівниками Чукіним М.В. і Коротичем М.В. завдання щодо катування засуджених і вимагання у них грошових коштів, Соломка А.О., який згідно із наказом начальника ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» виконував обов'язки днювального дільниці карантину і розподілу цієї установи виконання покарань, неодноразово здійснив протиправні дії, спрямовані проти життя та здоров'я засудженого Монолатія А.С.

Так, 13.04.2018 до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, для подальшого відбування покарання прибув засуджений Монолатій Артур Сергійович.

Пройшовши вищеописану процедуру приймання до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» від інших учасників злочинної організації із числа службових осіб цієї установи, Монолатій А.С. був направлений до дільниці карантину та розподілу для проходження 14-денного карантинного терміну, де стосовно нього були застосовані методи катування Красільниковим В.Є. і Самілом В.В.

Першого ж дня, тобто 29.04.2018, після переведення до 3 відділення, Соломка А.О., перебуваючи у будівлі вказаного відділення розташованої на території ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, повідомив Монолатію А.С., що ненавидить осіб ромської національності, у зв'язку із чим наніс йому не менше 5 ударів кулаками по тулубу, завдавши йому синього фізичного болю.

Надалі у період часу із 29.04.2018 по 27.12.2018, старший днювальний 3 відділення соціальної реабілітації Соломка А.О. спільно із іншими днювальним, які діяли під його керівництвом, у будівлі цього відділення, розташованої на території ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, застосовував до Монолатія А.С. наступні види катувань, спрямовані на заподіяння йому сильного фізичного болю, фізичних і моральних страждань, з метою зламати його волю і примусити беззаперечно виконувати вказівки протиправного характеру.

Зокрема, у період часу з 29.04.2018 по 15.05.2018 Соломка А.О. за допомогою інших невстановлених на теперішній час засуджених, щоденно надавав вказівку та, застосовуючи фізичну силу, змушував Монолатія А.С. мити підлогу в коридорі будівлі відділення протягом всього світлового дня, за виключенням короточасних перерв на вживання їжі, під наглядом інших засуджених, називаючи цю процедуру так званою «розмивкою». Такі принизливі дії завдавали як фізичних страждань, оскільки Монолатій А.С. протягом тривалого часу перебував у зігнутому положенні тіла без дозволу змінити позу, так і моральних страждань, бо сама процедура супроводжувалася принизливими діями. При спробі без дозволу зупинити процес миття підлоги чи змінити положення тіла Соломка А.О. або за його вказівкою інші засуджені, які виконували роль наглядача, наносили Монолатію А.С. численні удари руками і ногами у різні частини тіла, що завдавали йому сильного фізичного болю.

Окрім цього за вказівкою Соломки А.О. засудженому Монолатію А.С. заборонялося розмовляти з іншими засудженими, виходити до туалету протягом тривалого періоду часу, сидати, пити воду, вільно розпоряджатися своїми особистими речами, що також завдавало йому особистих моральних страждань.

Також у вказаний період часу під приводом нібито покарання Соломка А.О. у приміщенні будівлі 3 відділення соціальної реабілітації надав вказівку Монолатію А.С. зняти взуття і лягти на підлогу обличчям до низу, зігнувши ноги в колінах так, щоб ступні були зверху. За допомогою інших засуджених, які тримали Монолатія А.С. нерухомо у такому положенні, Соломка А.О. наніс останньому по 8 ударів пластиковою водопровідною трубою по кожній із п'ят, завдавши таким чином сильного фізичного болю.

Всі вищевказані види катувань, які завдавали сильного фізичного болю, фізичних та моральних страждань, Соломка А.О., діючи за прямою вказівкою керівників злочинної організації Чукіна М.В. і Коротича М.В., застосовував стосовно засудженого Монолатія А.С. з метою зламати його волю та змусити беззаперечно виконувати вказівки як адміністрації установи, так і його особисті.

Таким чином, Соломка Антон Олександрович своїми умисними діями, які виразилися в умисному заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом нанесення побоїв, мучення або інших насильницьких дій з метою примусити потерпілого чи іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі, а також з метою залякування чи дискримінації його або інших осіб, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 127 КК України.

Окрім того, дотримуючись загального злочинного плану, розробленого керівниками злочинної організації Чукіним М.В. і Коротичем М.В., для досягнення мети особистого збагачення останніх, діючи за попередньою згодою із іншими учасниками злочинної організації, кожен з яких виконував свою роль, Соломка А.О., попередньо застосувавши фізичне насильство до засудженого Монолатія А.С. та пригнітивши його волю, у період часу з 20 по 30 липня 2018 року наказав останньому зателефонувати своїм рідним та попросити їх здійснити банківський переказ грошових коштів загальною сумою біля 1-2 тисяч гривень, погрожуючи при цьому подальшим застосуванням насильства. У разі передачі вказаної суми грошових коштів рідними Монолатія А.С., Соломка А.О. обіцяв припинити застосовувати щодо нього фізичне насильство в майбутньому.

Не бажаючи негативних наслідків для себе, Монолатій А.С. погодився виконати вимогу Соломки А.О. та вказав, що потрібно зателефонувати його матері Циколановій Н.І.

Попередньо провівши інструктаж як саме потрібно спілкуватися із рідними та заборонивши вести розмови про катування і тортури, Соломка А.О., перебуваючи у будівлі 3 відділення на території ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області, набрав на мобільному телефоні, у якому був встановлена картка оператора мобільного зв'язку із номером 068-565-04-99, продиктований Монолатієм А.С. номер мобільного телефону його матері Циколанової Н.І. – 063-195-06-21. Надалі Соломка А.О. під своїм контролем через гучномовець надав можливість Монолатію А.С. поспілкуватися із своєю матір'ю Циколановою Н.І. і у процесі розмови повідомити їй, що йому потрібно грошові кошти в сумі 1500 гривень нібито для влаштування в умовах колонії на нормальну роботу. Вказану суму грошових коштів Циколанова Н.І. має вислати на номер банківської картки, який надійде їй у смс-повідомленні.

В процесі розмови із матір'ю, Монолатій А.С., будучи особою ромської національності, повідомив своїй матері Циколановій Н.І. рідною мовою, що до нього щоденно застосовують фізичне насильство, а тому перерахування цих коштів полегшить умови відбування ним покарання.

Після цього Соломка А.О. надіслав на номер мобільного телефону Циколанової Н.І. смс-повідомлення із номером банківської картки 4149 4978 6888 2897, яка належала його дружині Соломці М.Е.

Виконуючи прохання сина та побоюючись за його здоров'я, Циколанова Н.І. 30.07.2018 о 20 годині 43 хвилини перерахувала на банківську картку 4149 4978 6888 2897, належну Соломці М.Е., грошові кошти в сумі 1500 гривень. Того ж дня о 21 годині 52 хвилини Соломка М.Е. перебуваючи у м. Маріуполі Донецької області, зняла із зазначено банківської картки готівкові кошти в сумі 1400 гривень.

Надалі протягом серпня 2018 року, виконуючи також свою роль та відведені функції, спрямовані на збір отриманих шляхом вимагання грошових коштів, Соломка А.О. по телефону зв'язався із своєю дружиною Соломкою М.Е. і надав їй вказівку використати частину коштів на поповнення рахунку номерів мобільних телефонів, якими користувалися учасник злочинної організації, а також надіслати частину зібраних готівкових коштів у посилці для засудженого Соломки А.О. до

ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області.

Окрім того, продовжуючи застосовувати фізичне насильство до засудженого Монолатія А.С., Соломка А.О. наприкінці листопада 2018 року (більш точна дата не встановлена) повідомив, що може вирішити питання про його умовно-дострокове звільнення від відбування покарання із керівництвом ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» у разі передачі їм 120 000 гривень для обговорення цього питання із рідними Соломка А.О. надав Монолатію А.С. поспілкуватися по телефону із своєю матір'ю Циколановою Н.І. Однак у процесі телефонної розмови остання відповіла, що такої суми коштів вона не має і відмовилася виконувати це прохання.

Після цього, Соломка А.О., намагаючись пригнітити волю Монолатія А.С. та змусити його переконати своїх рідних у необхідності передачі такої суми коштів, протягом декількох днів застосовував до Монолатія А.С. фізичне насильство у вигляді нанесення ударів руками та ногами в різні частини тіла, що завдавало останньому сильного фізичного болю.

Витримавши паузу в декілька днів, Соломка А.О., погрожуючи застосуванням фізичного насильства та звалтуванням, знову надав вказівку Монолатію А.С. зателефонувати своїй матері Циколановій Н.І. та повідомити, що необхідна сума знижена із 120 000 до 100 000 гривень.

Засуджений Монолатій А.С., виконуючи вказівку Соломки А.О., під його контролем і з надано ним мобільного телефону, зателефонував своїй матері Циколановій Н.І. та повідомив, що його продовжують катувати і погрожують звалтуванням, а тому потрібно у найближчі дні перерахувати 100 000 гривень. Отримавши погодження Циколанової Н.І. виконати таку вимогу, Соломка А.О. повідомив, що суми коштів і номери банківських карток будуть повідомлені у відповідних смс-повідомленнях.

Після цього Соломка А.О. надіслав на номер мобільного телефону Циколанової Н.І. смс-повідомлення із номером банківської картки 4149 4978 6888 2897, яка належала його дружині Соломці М.Е., номером банківської картки 5168 7422 1244 2945, яка належала його батьку Соломці О.І., та номером банківської картки 5168 7427 2313 2142, яка належала його родичу Зброй О.О.

Надалі, виконуючи вказівки Соломки А.О., які надходили по телефону, Циколанова Н.І. 04.12.2018 об 11 годині 02 хвилини перерахувала через банківський термінал АТ «Приватбанк» у м. Києві на банківську картку 5168 7422 1244 2945, належну Соломці О.І., грошові кошти в сумі 40 000 гривень, які останній зняв готівкою 06.12.2018 через банкомат у м. Маріуполі Донецької області.

Наступного дня 05.12.2018 о 15 годині 54 хвилини, виконуючи вказівки Соломки А.О., Циколанова Н.І. перерахувала через банківський термінал АТ «Приватбанк» у м. Києві на банківську картку 4149 4978 6888 2897, належну Соломці М.Е., грошові кошти в сумі 20 000 гривень, які остання зняла готівкою 06.12.2018 через банкомат у м. Маріуполі Донецької області.

Відразу після цього, 05.12.2018 о 17 годині 45 хвилин, виконуючи вказівки Соломки А.О., Циколанова Н.І. перерахувала через банківський термінал АТ «Приватбанк» у м. Києві на банківську картку 5168 7427 2313 2142, належну Зброй О.О., грошові кошти в сумі 40 000 гривень, частину з яких в сумі 39 600

гривень останній зняв готівкою 07 та 08 грудня 2018 року через банкомат у м. Маріуполі Донецької області.

Отримавши від своїх рідних підтвердження про надходження грошових коштів, Соломка А.О. протягом грудня 2018 року, виконуючи також свою роль та відведені функції, спрямовані на збір отриманих шляхом вимагання грошових коштів, по телефону зв'язався із своєю дружиною Соломкою М.Е. і надав їй вказівку надіслати зібрані готівкові кошти у посылці для засудженого Соломки А.О. до ДУ «Бердянська випрана колонія № 77», розташованої за адресою: вул. Промислова, 1, м. Бердянськ Запорізької області. Вказані готівкові кошти невістановлені особи із числа засуджених, які виконували функції особистих днювальних першого заступника начальника ДУ «Бердянська випрана колонія № 77» Коротича М.В., забрали із посылки на ім'я Соломки А.О. і передали їх особисто Коротичу М.В., який розподілив їх із Чукіним М.В. та учасниками злочинної організації.

Таким чином, Соломка Антон Олександрович своїми умисними діями, які виразилися у вимаганні, тобто вимозі передачі чужого майна з погрозою насильства над потерпілим чи його близькими родичами, вчиненому організованою групою, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 4 ст. 189 КК України.

З огляду на викладене, Соломка Антон Олександрович своїми умисними діями за сукупністю злочинів вчинив кримінальні правопорушення, передбачені ч. 1 ст. 255 КК України (в редакції статті до внесення змін Законом № 671-ІХ від 04.06.2020), ч. 2 чл. 127, ч. 4 ст. 189 Кримінального кодексу України.

Старший слідчий в ОВС першого відділу
Управління з розслідування кримінальних
правопорушень, вчинених працівниками
правоохоронних органів та судьями,
Головного слідчого управління
Державного бюро розслідувань

Юрій КОВАЛЬЧУК

«ПОГОДЖУЮ»

Прокурор першого відділу процесуального
керівництва досудовим розслідуванням та
підтримання публічного обвинувачення
управління процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення Департаменту
протидії порушенням прав людини у
правоохоронній та пенітенціарній сферах
Офісу Генерального прокурора

Ігор ГОРЧАК

Відповідно до положень ст.ст. 42, 277 КПК України підозрюваному Соломці А.О. роз'яснено його процесуальні права та обов'язки, а саме:

Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення.

У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, примірник повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний _____ (_____) (підпис) (прізвище, ініціали)

« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року.

Захисник _____ (_____) (підпис) (прізвище, ініціали)

**Письмове повідомлення
про підозру вручив:
Старший слідчий в ОВС першого відділу
Управління з розслідування кримінальних
правопорушень, вчинених працівниками
правоохоронних органів та судьями,
Головного слідчого управління
Державного бюро розслідувань**

Юрій КОВАЛЬЧУК